

نگاه

نقش تیلرسون در دولت ترامپ

الاتحاد • نقش «رکس تیلرسون»، وزیر خارجه آمریکا، طی چند هفته پس از تعیین او به این مقام کاملاً در حاشیه قرار داشت. در این دوره تیلرسون حتی از بحران استعفاي «مارک فلین»، مشاور امنیت ملی، برای توسعه نقش خود در تصمیم‌سازی‌های وزارت خارجه استفاده نکرد؛ حال آنکه همیشه بین وزارت خارجه و مشاوران امنیت ملی در بسیاری از موارد رقابت وجود داشت. بالاترین این رقابت‌ها در دولت نخست «ریچارد نیکسون» و به‌ویژه بین «هنری کیسینجر»، مشاور امنیت ملی وقت و «ویلیام راجرز»، وزیر خارجه او، بود.

حتی وقتی کاخ سفید بودجه وزارت خارجه را تقلیل داد، رکس تیلرسون هیچ واکنشی نشان نداد. این در حالی است که کاهش بودجه کاملاً بر قدرت این وزارتخانه و نقش آن تأثیر خواهد گذاشت. همچنین تیلرسون در بسیاری از دیدارهای مهمی که مقامات کاخ سفید با میهمانان خارجی داشتند، حضور پیدا نکرد؛ موضوعی که به عملکرد کاملاً ضعیف وزیر خارجه تعبیر شد. همین رویکرد در سفرهای تیلرسون به آلمان برای حضور در نشست وزيران خارجه دولت‌های گروه ۱۲۰، بین ۱۵ تا ۱۷ فوریه گذشته نیز مشاهده شد. در آن نشست او توانست به انتظارها پاسخ دهد و برای مثال جواب قانع‌کننده‌ای به پرسش مهمی بدهد که در اذهان چرخ می‌خورد و از او می‌خواستند معنای شعار «نخست آمریکا» و تأثیر آن را بر سیاست خارجی این کشور توضیح دهد. با این همه رفتار او از زمان سفر آسیایی‌اش کمی تغییر کرد. او ابتدا به ژاپن و کره جنوبی و سپس چین سفر کرد و در نهایت در نشست ائتلاف بین‌المللی واشنگتن علیه تروریسم در ۲۲ مارس حاضر شد. تیلرسون در سفر اخیر خود تا حدودی موفق بود و توانست پیامی روشن مبنی بر تعهد ایالات متحده به حمایت از ژاپن و کره جنوبی بدهد و بدون اینکه خشم چینی‌ها را برانگیزد، در یکن مذاکراتی با مقامات این کشور داشته و مقدمات سفر آتی رئیس‌جمهور این کشور به آمریکا را فراهم کند. تیلرسون همچنین توانست در این دیدارها به‌نوعی بر تعهد آمریکا نسبت به ژاپن تأکید کند که نگرانی رهبران چین را در پی نداشته باشد زیرا او دراین‌باره بر سه نکته مهم تأکید کرد: یکی پیامدهای ناشی از سیاست‌های حمایتی آمریکا از تجارت آزاد بین‌المللی که محور اصلی سیاست اقتصادی چین را هم تشکیل می‌دهد، دوم، عدم تحریک چین درباره سیاست‌های ترامپ نسبت به تایوان و نپرداختن به خبرهای نگران‌کننده‌ای که درباره ارسال سلاح‌های آمریکایی به تایوان منتشر شده بود، سوم اینکه مسئولیت مهار بلندپروازی‌های اتسکی کره‌شمالی را بر دوش چین انداخت و گفت دولت ترامپ در مقابله با برنامه هسته‌ای و موشکی کره‌شمالی اولویت را به برخورد‌های چین با این کشور می‌دهد. تیلرسون همچنین تا حدودی موفق شد نگرانی چین را نسبت به تغییرات در دولت جدید آمریکا برطرف کند هرچند ترامپ در این‌بازه زمانی کمکی به مأموریت دشوار وزیر خارجه‌اش نکرد. او حتی در طول این سفر با توییت‌های خودش پکن را بیش از پیش نگران کرد زیرا در آستانه سفر وزیر خارجه‌اش توییت کرد که چین برای مهار خطر تسلیحاتی کره‌شمالی هیچ کاری نمی‌کند. اما تیلرسون دراین‌باره زبانی نرم‌تر به کار برد و چینی‌ها را ترغیب کرد با واشنگتن برای کاهش تنش‌ها در شرق آسیا همکاری کنند. او هرچند یادآور شد واشنگتن در مقابله با سیاست‌های تجاوزگرانه کره‌شمالی هیچ تردیدی به خود راه نمی‌دهد اما درعین حال گفتمی درها به روی یک توافق با دولت پیونگ‌یانگ باز است. برنگ‌شدن نقش تیلرسون در این سفر اما الزاماً به این معنا نخواهد بود که او در آینده بازگیری اصلی بوده یا در تصمیم‌سازی‌های مهم نقش خواهد داشت. روشن است که او نمی‌تواند دراین‌باره نقش‌سوهری داشته باشد مگر آنکه تلاش بیشتری کند تا رهنمودهای زیادی را که همچنان از خارج از نهادهای سیاسی سنتی آمریکا می‌آید و با هم فاصله زیادی دارد به یکدیگر نزدیک کند. او دراین‌باره با ژنرال‌های کارگشته‌ای که اصلی‌ترین پست‌ها را در نهادهای سیاست خارجی آمریکا به دست دارند، اختلاف دارد؛ ازجمله «دیوید متیس» وزیر دفاع و «اچ. آر. مکمستر» مشاور امنیت ملی این کشور. توجه داشته باشیم که هرچه فعالیت این دو نهاد بیشتر شود اهمیت نقش آنها نیز دوچندان خواهد شد. این در شرایطی است که ترامپ اولویت اصلی خود را به مقابله با تشکیلات داعش و تروریسم در کل اختصاص داده و تکیه بر ابزارهای نظامی را بر ابزارهای دیپلماتیک حداقل در دوره کوتاه‌مدت آینده ترجیح می‌دهد. کاهش بودجه وزارت خارجه آمریکا و در عوض افزایش ۱۰ درصدی بودجه وزارت دفاع تنها نخستین نشانه‌های این اولویت بود.

دقیقا یک هفته پس از نشست صلح افغانستان که در مسکو برگزار شد و هدف آن تشویق طالبان به مشارکت در روند صلح بود، این گروه تروریستی در یکی از خونین‌ترین حملات سال‌های اخیر خود، به یکی از پایگاه‌های نظامی ارتش افغانستان در مزارشریف حمله کرد. اگرچه وزارت کشور افغانستان هنوز آمار رسمی قربانیان را اعلام نکرده است؛ اما به گفته یکی از مقامات مزارشریف، در این حمله که روز جمعه در مقر سپاه ۲۰۹ شاهین در منطقه دهدادی ولایت بلخ در شمال افغانستان صورت گرفت، بیش از ۱۶۰ نفر هم زخمی شدند. این در حالی است که بر اساس برخی گزارش‌ها، تعداد قربانیان این حمله رو به افزایش است. این حمله که مسئولیت آن را گروه طالبان بر عهده گرفته، یکی از پایگاه‌های ارتش افغانستان را هدف قرار داده که تنها چند کیلومتر تا مزارشریف، مرکز ولایت بلخ، فاصله دارد. آن‌طورکه وزارت دفاع افغانستان شرح داده، دو نفر از مهاجمان خود را منفجر کرده‌اند و سپس هشت مهاجم دیگر روی سربازانی که در مسجد و سالن غذاخوری بوده‌اند، آتش گشوده‌اند. هفت نفر از مهاجمان در این حمله که ساعت‌ها طول کشیده، کشته شده‌اند و یک نفر هم دستگیر شده است. به گفته یکی از شاهدان عینی، مهاجمان ۱۰ نفر بوده‌اند و درگیری با منفجرشدن دو نفر از آنها آغاز شده است.

ظاهراً مهاجمان با سه خودروی نظامی و

اسناد جعلی و در یونیفرم‌های ارتش توانسته‌اند از ورودی اول عبور کنند و پس از آنکه در ورودی دوم متوقف شده‌اند، یکی از مهاجمان خود را منفجر کرده و مابقی وارد پایگاه شده‌اند. آنها ابتدا خود را به مسجد رسانده و به سربازانی که در حال نمازخواندن بودند، شلیک کرده‌اند و سپس به سمت سالن غذاخوری رفته‌اند که عده‌ای دیگر از سربازان در آن غذا می‌خورد‌اند. حمله‌کنندگان علاوه بر مسلسل، از نارنجک‌پرتاب‌کن هم استفاده کرده‌اند. بر اساس گزارش‌ها، در این حمله به غیرنظامیان آسیبی نرسیده است. بر پایه گزارش رویترز، پایگاه‌های طالبان به آن حمله‌رو شدند، یکی از مقرهای

عکس Reuters

اصلی ارتش افغانستان در شمال این کشور است که عمدتاً مستشاران خارجی در آن حضور پیدا می‌کنند. این گزارش می‌افزاید: تعدادی از نیروهای نظامی آلمان و دیگر کشورها ازجمله ۷۰ مستشار نظامی که در چارچوب مأموریت چندملیتی ناتو به آموزش و مشاوره نیروهای امنیتی افغانستان مشغول‌اند، در این پایگاه حضور داشته‌اند. ارتش ایالات متحده هم اعلام کرد مستشاران آمریکایی در این پایگاه حضور داشته‌اند؛ اما به آنها آسیبی نرسیده است. نیروهای ائتلاف ناتو در افغانستان چندین مشاور نظامی به پایگاه هدف‌قرارگرفته اعزام کردند تا به سربازان افغان کمک کنند؛ اما فرماندهی ناتو

اسناد جعلی و در یونیفرم‌های ارتش توانسته‌اند از ورودی اول عبور کنند و پس از آنکه در ورودی دوم متوقف شده‌اند، یکی از مهاجمان خود را منفجر کرده و مابقی وارد پایگاه شده‌اند. آنها ابتدا خود را به مسجد رسانده و به سربازانی که در حال نمازخواندن بودند، شلیک کرده‌اند و سپس به سمت سالن غذاخوری رفته‌اند که عده‌ای دیگر از سربازان در آن غذا می‌خورد‌اند. حمله‌کنندگان علاوه بر مسلسل، از نارنجک‌پرتاب‌کن هم استفاده کرده‌اند. بر اساس گزارش‌ها، در این حمله به غیرنظامیان آسیبی نرسیده است. بر پایه گزارش رویترز، پایگاه‌های طالبان به آن حمله‌رو شدند، یکی از مقرهای

فرانسوی‌ها امروز برای انتخاب رئیس‌جمهوری پای صندوق رأی می‌روند

فرانسه به‌فرمان در مقابل فرانسه نافرمان

زیرکانه از سوی اسلام‌گرایان تندرو و تروریست، برای کمک به راست افراطی فرانسه بوده است.

با به‌عهده‌گرفتن مسئولیت این حمله از سوی «داعش» و با توجه به باور این گروه به اینکه با حاکمیت راست افراطی در غرب، به واسطه سیاست مهاجرستیزی و اسلام‌هراسی آنان، راه برای یارگیری بهتر و بستر برای تروریسم اسلامی در غرب مسیحی بازتر می‌شود، این حمله در جهت کمک به صندوق رای مارین لوپن و دیگر کاندیدای راست سازماندهی شده است.

در همان ساعات اولیه حمله نیز مارین لوپن، فرانسوا فیون و حتی امانوئل ماکرون در جهت بهره‌برداری از آن هرکدام به نسبت‌های متفاوت سعی کردند از این حمله تروریستی استفاده حداکثری کنند. دراین‌میان بیشترین آسیب به کمپین «فرانسه نافرمان» به رهبری ملانشون وارد شد که در مبارزات انتخاباتی خود به صورت قاطع از حقوق مهاجران و همزیستی سالم‌تأثیر جامع بومی و مهاجر فرانسوی دفاع می‌کرد. اما شاید نکته بسیار جالب این ماجرا را بتوان زمانی به تصویر کشید که «دونالد ترامپ»، رئیس‌جمهوری راست‌گرا و ضدمهاجر آمریکا در یک مصاحبه اختصاصی با خبرگزاری «اسوشیتدپرس» به‌صراحت این حمله را برای حمایت علنی از مارین لوپن مورد استفاده قرار داد. او در این مصاحبه گفت: «مردم فرانسه از این وضع خسته شده‌اند و خانم لوپن در موضوع کنترل مرزها قوی‌ترین نامزد است؛ هر نامزدی که در مسئله تروریسم افراطی اسلامی موضع شدیدتری داشته باشد و هر کسی که در موضوع کنترل مرزها موضع سرسخت‌تری داشته باشد، در انتخابات بهتر معمل خواهد کرد». این اظهارنظر ترامپ در راستای حمایت از راست افراطی در جامعه اروپایی بیان می‌شود که او بارها روی آن تأکید داشته است، هر چند به دلیل عدم محبوبیت ترامپ در فرانسه، شاید این حمایت در این شانس را دارد که با نخست‌وزیر فرانسی لوگدارد. از زمانی که نظرسنجی‌ها رشد شتابانک آرای ملانشون را نشان دادند، سیستم، دولت فرانسه و به‌خصوص اظهارات شفاف «فرانسوا اولاند» و همچنین دیگر کاندیدای رقیب در بالای جدول، تمرکز خود را بر خطر قدرت‌گرفتن چپ رادیکال قرار داده و محافل اقتصادی فرانسه و اروپایی نیز از روزهای سیه اقتصاد فرانسه در صورت پیروزی او هشدار دادند.

از طرف روشننگران فرانسه «هبری یوپولیست» توصیف می‌شود. او یک کاندیدای ریاست‌جمهوری، در میان ۱۱ کاندیدای ریاست‌جمهوری، سه نفر از آنها شانس بیشتری را برای کسب این مقام دارند. اگر هیچ‌کدام از نامزدهای انتخابات نتوانند در دور نخست اکثریت آرا را کسب کنند، دور دوم در هفتم ماه می برگزار خواهد شد.

مارین لوپن ۳۹ساله در روز پنجشنبه ۲۰ آوریل، در خیابان «شانزلیزه» پاریس به خودروی پلیس، در سه روز مانده به انتخابات، تأثیر معناداری روی جامعه رای‌دهنده فرانسوی خواهد گذاشت. بدون تردید این حمله را که به گزارش پلیس «کریم شرفی» اسلام‌گرای شاخته‌شده نزد پلیس فرانسه انجام داده، یک برنامه‌ریزی

نگاهی به مواضع ۵ کاندیدای اصلی

ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه دارد، از طرف روشننگران فرانسه «هبری یوپولیست» توصیف می‌شود.

امانوئل ماکرون: شانس اول

طبق نظرسنجی‌ها، امانوئل ماکرون ۳۹ساله رقیب سرسخت مارین لوپن در دور دوم انتخابات فرانسه خواهد بود. او یک سال پیش از شانس لوپن، جوان‌ترین رئیس‌جمهور این کشور باشد. اوج‌گیری چشمگیر ماکرون در حالی اتفاق افتاده است که او هیچ پیشینه سیاسی قدرتمندی ندارد؛ هیچ‌وقت نماینده پارلمان نبوده و برای اولین‌بار وارد کارزار انتخابات ریاست‌جمهوری شده است. او یک سال پیش از کاندیداتوری، در ژانویه ۲۰۱۶ جنبشی موسوم به «به پیش» را با شعار «نه راست، نه چپ» پایه‌گذاری کرد که باعث تضعیف موقعیت‌های میان سوسیالیست‌ها شد.

او البته از سال ۲۰۱۴ به‌عنوان وزیر اقتصاد فرانسوا اولاند در کابینه دولت حضور داشت و پیش از آن هم، مشاور اقتصادی رئیس‌جمهور فرانسه بود. او پیش‌تر عضو حزب سوسیالیست بود اما حالا می‌گوید در تلاش است تا ارزش‌های فرهنگی چپ را با ارزش‌های اقتصادی راست درهم آمیزد. او خود را «میانه‌رو» می‌داند و طرفدار بازار و تجارت آزاد و همچنین اتحادیه اروپا است و از سیاست‌های آنگلا مرکل در قبال داعش‌جیان حمایت می‌کند و با منع حجاب نیز مخالف است.

بنوا آمون ۴۹ساله، وزیر پیشین وزارت آموزش‌وپرورش فرانسه است. او پس از شکست مانوئل لوس، نخست‌وزیر پیشین این کشور،

اعلام کرد سربازان بین‌المللی در جریان پاسخ به این حمله، وارد کارزار نشدند. دبیح‌الله مجاهد، سخنگوی طالبان، روز گذشته در بیانیه‌ای اعلام کرد این حمله در تلافی کشته‌شدن چندین رهبر ارشد این گروه در شمال افغانستان بوده است. طالبان گفته شمار کشته‌شدگان بسیار بیشتر از آن است که دولت افغانستان اعلام کرده است و تعداد کشته و زخمی‌ها به ۵۰۰ نفر می‌رسد. این گروه همچنین تأیید کرده چهار نفر از مهاجمان، سرباز همان پایگاه بوده‌اند و ساختمان این پایگاه را به‌خوبی می‌شناخته‌اند. حمله اخیر طالبان چند هفته پس از حمله داعش به بیمارستان اصلی ارتش افغانستان در کابل صورت گرفت؛ حمله‌ای که نزدیک هفت ساعت طول کشید و بیش از ۵۰ کشته برچای گذاشت. گرچه داعش به خاطر حمله اخیر آمریکا با بزرگ‌ترین بمب غیرهسته‌ای ایالات متحده به این گروه، در مرکز توجه قرار گرفته؛ اما طالبان همچنان مهم‌ترین تهدید امنیتی افغانستان است. طالبان در سال‌های اخیر دامنه فعالیت خود را در افغانستان افزایش داده و مناطق بیشتری را تحت کنترل خود درآورده است. این حمله که قبل از عملیات بهاری طالبان صورت گرفته، هشداري برای نیروهای امنیتی افغانستان به شمار می‌رود و حاکی از نبردهای سنگین آتی افغانستان با نیروهای طالبان است. بر اساس گزارش‌ها، در سال ۲۰۱۶، شش‌هزارو ۷۰۰ نیروی افغان در نبرد با طالبان جان خود را از دست داده‌اند.

اما برای چپ واقعی در فرانسه که در این دوره از انتخابات با توجه به پراکندگی آرا بیش از همیشه در طول جمهوری پنجم به کاخ الیزه نزدیک شده‌اند، امیدواری‌ها زمانی کمرنگ شد که «بنوا آمون»، نامزد جناح چپ حزب سوسیالیست به پیشنهاد حزب کمونیست جهت ائتلاف با ملانشون جواب نداد. در نظرسنجی‌ها گفته می‌شود بنوا آمون حدود هشت درصد می‌تواند رای کسب کند و به هیچ عنوان امکان رسیدن به دور دوم را نخواهد داشت و به همین دلیل مطبوعات مایل به طیف چپ فرانسه چون اومانیته، لوموند و لیبراسیون متفق‌القول‌اند که اگر ملانشون به دور دوم برسد، مقصر آن را باید آمون دانست. موضوع مهم و قابل اهمیت این برداشت و تحلیل در این نکته‌است که برنامه‌ها و اهداف ملانشون- آمون تقریباً به هم نزدیک است و از یک خاستگاه طبقاتی و اجتماعی ارتقا می‌کنند. هم‌اکنون بزرگ‌ترین سوآلی که هنوز پاسخ داده نشده است و شاید برای فرانسه بتواند یک تجربه جدید به حساب آید، این است که حامیان بنوا آمون که به شکست او باور دارند، آیا در ملانشون لحظه و در پای صندوق رای حاضرند به خاطر پیروزی چپ، یک تصمیم استراتژیک و پراگماتیستی اتخاذ کنند یا در چارچوب سکتاریسم حزبی مسیر رای باطله را در پیش خواهند گرفت.

در صورت حذف ملانشون از معادلات دور دوم انتخابات ریاست‌جمهوری فرانسه با توجه به وضعیت موجود، می‌توان حس زد فرانسه در جانشینی رئیس‌جمهوری نامجبوبی چون فرانسوا اولاند این بار به یک نسخه بدتری مانند امانوئل ماکرون رضایت خواهد داد و سیستم ناکارآمد کنونی همچنان به بقای خود ادامه می‌دهد. بدون شک نگاه اتحادیه اروپایی به انتخابات ریاست‌جمهوری فرانسه چنان بااهمیت تلقی می‌شود که در هفته‌های اخیر تمام محافل مسلط، نهادهای اتحادیه و حتی جریان اصلی رسانه، کاملاً در حمایت از ماکرون بسیج شده‌اند. براد اتحادیه اروپایی پیروزی ماکرون به منزله حفظ وضع موجود و ادامه سیاست‌های تئولیبرالی خواهد بود و برای آنان که ملانشون را دشمن شماره یک خود و تئولیبرالیسم حاکم مارین لوپن را راست و تئولیبرال ضد اتحادیه اروپایی فرانسوا فیون را به دلیل مواضع نزدیک به روسیه مختل‌کننده نظم می‌دانند، ماکرون کاندیدایی طلایی به حساب می‌آید.

ریاست‌جمهوری فرانسه با توجه به وضعیت موجود، می‌توان حس زد فرانسه در جانشینی رئیس‌جمهوری نامجبوبی چون فرانسوا اولاند این بار به یک نسخه بدتری مانند امانوئل ماکرون رضایت خواهد داد و سیستم ناکارآمد کنونی همچنان به بقای خود ادامه می‌دهد. بدون شک نگاه اتحادیه اروپایی به انتخابات ریاست‌جمهوری فرانسه چنان بااهمیت تلقی می‌شود که در هفته‌های اخیر تمام محافل مسلط، نهادهای اتحادیه و حتی جریان اصلی رسانه، کاملاً در حمایت از ماکرون بسیج شده‌اند. براد اتحادیه اروپایی پیروزی ماکرون به منزله حفظ وضع موجود و ادامه سیاست‌های تئولیبرالی خواهد بود و برای آنان که ملانشون را دشمن شماره یک خود و تئولیبرالیسم حاکم مارین لوپن را راست و تئولیبرال ضد اتحادیه اروپایی فرانسوا فیون را به دلیل مواضع نزدیک به روسیه مختل‌کننده نظم می‌دانند، ماکرون کاندیدایی طلایی به حساب می‌آید.

اما برای چپ واقعی در فرانسه که در این دوره از انتخابات با توجه به پراکندگی آرا بیش از همیشه در طول جمهوری پنجم به کاخ الیزه نزدیک شده‌اند، امیدواری‌ها زمانی کمرنگ شد که «بنوا آمون»، نامزد جناح چپ حزب سوسیالیست به پیشنهاد حزب کمونیست جهت ائتلاف با ملانشون جواب نداد. در نظرسنجی‌ها گفته می‌شود بنوا آمون حدود هشت درصد می‌تواند رای کسب کند و به هیچ عنوان امکان رسیدن به دور دوم را نخواهد داشت و به همین دلیل مطبوعات مایل به طیف چپ فرانسه چون اومانیته، لوموند و لیبراسیون متفق‌القول‌اند که اگر ملانشون به دور دوم برسد، مقصر آن را باید آمون دانست. موضوع مهم و قابل اهمیت این برداشت و تحلیل در این نکته‌است که برنامه‌ها و اهداف ملانشون- آمون تقریباً به هم نزدیک است و از یک خاستگاه طبقاتی و اجتماعی ارتقا می‌کنند. هم‌اکنون بزرگ‌ترین سوآلی که هنوز پاسخ داده نشده است و شاید برای فرانسه بتواند یک تجربه جدید به حساب آید، این است که حامیان بنوا آمون که به شکست او باور دارند، آیا در ملانشون لحظه و در پای صندوق رای حاضرند به خاطر پیروزی چپ، یک تصمیم استراتژیک و پراگماتیستی اتخاذ کنند یا در چارچوب سکتاریسم حزبی مسیر رای باطله را در پیش خواهند گرفت.

در صورت حذف ملانشون از معادلات دور دوم انتخابات ریاست‌جمهوری فرانسه با توجه به وضعیت موجود، می‌توان حس زد فرانسه در جانشینی رئیس‌جمهوری نامجبوبی چون فرانسوا اولاند این بار به یک نسخه بدتری مانند امانوئل ماکرون رضایت خواهد داد و سیستم ناکارآمد کنونی همچنان به بقای خود ادامه می‌دهد. بدون شک نگاه اتحادیه اروپایی به انتخابات ریاست‌جمهوری فرانسه چنان بااهمیت تلقی می‌شود که در هفته‌های اخیر تمام محافل مسلط، نهادهای اتحادیه و حتی جریان اصلی رسانه، کاملاً در حمایت از ماکرون بسیج شده‌اند. براد اتحادیه اروپایی پیروزی ماکرون به منزله حفظ وضع موجود و ادامه سیاست‌های تئولیبرالی خواهد بود و برای آنان که ملانشون را دشمن شماره یک خود و تئولیبرالیسم حاکم مارین لوپن را راست و تئولیبرال ضد اتحادیه اروپایی فرانسوا فیون را به دلیل مواضع نزدیک به روسیه مختل‌کننده نظم می‌دانند، ماکرون کاندیدایی طلایی به حساب می‌آید.

اما برای چپ واقعی در فرانسه که در این دوره از انتخابات با توجه به پراکندگی آرا بیش از همیشه در طول جمهوری پنجم به کاخ الیزه نزدیک شده‌اند، امیدواری‌ها زمانی کمرنگ شد که «بنوا آمون»، نامزد جناح چپ حزب سوسیالیست به پیشنهاد حزب کمونیست جهت ائتلاف با ملانشون جواب نداد. در نظرسنجی‌ها گفته می‌شود بنوا آمون حدود هشت درصد می‌تواند رای کسب کند و به هیچ عنوان امکان رسیدن به دور دوم را نخواهد داشت و به همین دلیل مطبوعات مایل به طیف چپ فرانسه چون اومانیته، لوموند و لیبراسیون متفق‌القول‌اند که اگر ملانشون به دور دوم برسد، مقصر آن را باید آمون دانست. موضوع مهم و قابل اهمیت این برداشت و تحلیل در این نکته‌است که برنامه‌ها و اهداف ملانشون- آمون تقریباً به هم نزدیک است و از یک خاستگاه طبقاتی و اجتماعی ارتقا می‌کنند. هم‌اکنون بزرگ‌ترین سوآلی که هنوز پاسخ داده نشده است و شاید برای فرانسه بتواند یک تجربه جدید به حساب آید، این است که حامیان بنوا آمون که به شکست او باور دارند، آیا در ملانشون لحظه و در پای صندوق رای حاضرند به خاطر پیروزی چپ، یک تصمیم استراتژیک و پراگماتیستی اتخاذ کنند یا در چارچوب سکتاریسم حزبی مسیر رای باطله را در پیش خواهند گرفت.

نامزد حزب سوسیالیست در این‌دوره از انتخابات فرانسه شد. او که اکنون از داستان‌های رسوایی‌های انتخاباتی در اسمان مانده است، تا ته‌رنش گاه و بی‌گاهی و لبخندی همیشگی در جامعه محافظه‌کار فرانسه از آزادی مارچوانا و اوتانازی صحبت می‌کند. اما نظرسنجی‌ها از کاهش آرای او حکایت دارد. او در میان هوادارانش درباره ماکرون، لوپن و فیون گفته بود: «حزب پول نامزدهای بسیاری در این انتخابات دارد. یکی می‌گوید «پولدار شوید» و دو نفر دیگر می‌گویند «ما را ثروتمند کنید».

ژان‌لوک ملانشون: **مرزهای باز برای مهاجران**

ژان‌لوک ملانشون ۶۵ساله در انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۱۲ مقام چهارم را کسب کرده بود.

او که در سال ۲۰۰۸ از حزب سوسیالیست جدا شد و حزب چپ را پایه‌گذاری کرد، بار دیگر قدم به میدان مبارزات انتخاباتی گذاشته است. او در سال ۲۰۰۹ توانست به پارلمان اروپا راه پیدا کند.

او که پیش‌تر از فدرالیسم اروپایی حمایت می‌کرد، درحال‌حاضر خواستار خروج فرانسه از معاهدات اروپایی است و باور دارد لیبرالیسم اقتصادی اروپا باعث ازدست‌رفتن توان تغییر دموکراتیک شده است. ملانشون همچنین مخالف بستن مرزهای اروپا روی مهاجران بوده و معتقد است فرانسه باید از ناتو خارج شود.

مرگ‌بارترین حمله طالبان به نیروهای نظامی افغانستان

در حمله گروهی به پایگاه نظامی بیش از ۳۰۰ سرباز افغان کشته و زخمی شدند

عکس Reuters

اصلی ارتش افغانستان در شمال این کشور است که عمدتاً مستشاران خارجی در آن حضور پیدا می‌کنند. این گزارش می‌افزاید: تعدادی از نیروهای نظامی آلمان و دیگر کشورها ازجمله ۷۰ مستشار نظامی که در چارچوب مأموریت چندملیتی ناتو به آموزش و مشاوره نیروهای امنیتی افغانستان مشغول‌اند، در این پایگاه حضور داشته‌اند. ارتش ایالات متحده هم اعلام کرد مستشاران آمریکایی در این پایگاه حضور داشته‌اند؛ اما به آنها آسیبی نرسیده است. نیروهای ائتلاف ناتو در افغانستان چندین مشاور نظامی به پایگاه هدف‌قرارگرفته اعزام کردند تا به سربازان افغان کمک کنند؛ اما فرماندهی ناتو

اسناد جعلی و در یونیفرم‌های ارتش توانسته‌اند از ورودی اول عبور کنند و پس از آنکه در ورودی دوم متوقف شده‌اند، یکی از مهاجمان خود را منفجر کرده و مابقی وارد پایگاه شده‌اند. آنها ابتدا خود را به مسجد رسانده و به سربازانی که در حال نمازخواندن بودند، شلیک کرده‌اند و سپس به سمت سالن غذاخوری رفته‌اند که عده‌ای دیگر از سربازان در آن غذا می‌خورد‌اند. حمله‌کنندگان علاوه بر مسلسل، از نارنجک‌پرتاب‌کن هم استفاده کرده‌اند. بر اساس گزارش‌ها، در این حمله به غیرنظامیان آسیبی نرسیده است. بر پایه گزارش رویترز، پایگاه‌های طالبان به آن حمله‌رو شدند، یکی از مقرهای

فرانسوی‌ها امروز برای انتخاب رئیس‌جمهوری پای صندوق رأی می‌روند

زیرکانه از سوی اسلام‌گرایان تندرو و تروریست، برای کمک به راست افراطی فرانسه بوده است.

با به‌عهده‌گرفتن مسئولیت این حمله از سوی «داعش» و با توجه به باور این گروه به اینکه با حاکمیت راست افراطی در غرب، به واسطه سیاست مهاجرستیزی و اسلام‌هراسی آنان، راه برای یارگیری بهتر و بستر برای تروریسم اسلامی در غرب مسیحی بازتر می‌شود، این حمله در جهت کمک به صندوق رای مارین لوپن و دیگر کاندیدای راست سازماندهی شده است.

در همان ساعات اولیه حمله نیز مارین لوپن، فرانسوا فیون و حتی امانوئل ماکرون در جهت بهره‌برداری از آن هرکدام به نسبت‌های متفاوت سعی کردند از این حمله تروریستی استفاده حداکثری کنند. دراین‌میان بیشترین آسیب به کمپین «فرانسه نافرمان» به رهبری ملانشون وارد شد که در مبارزات انتخاباتی خود به صورت قاطع از حقوق مهاجران و همزیستی سالم‌تأثیر جامع بومی و مهاجر فرانسوی دفاع می‌کرد. اما شاید نکته بسیار جالب این ماجرا را بتوان زمانی به تصویر کشید که «دونالد ترامپ»، رئیس‌جمهوری راست‌گرا و ضدمهاجر آمریکا در یک مصاحبه اختصاصی با خبرگزاری «اسوشیتدپرس» به‌صراحت این حمله را برای حمایت علنی از مارین لوپن مورد استفاده قرار داد. او در این مصاحبه گفت: «مردم فرانسه از این وضع خسته شده‌اند و خانم لوپن در موضوع کنترل مرزها قوی‌ترین نامزد است؛ هر نامزدی که در مسئله تروریسم افراطی اسلامی موضع شدیدتری داشته باشد و هر کسی که در موضوع کنترل مرزها موضع سرسخت‌تری داشته باشد، در انتخابات بهتر معمل خواهد کرد». این اظهارنظر ترامپ در راستای حمایت از راست افراطی در جامعه اروپایی بیان می‌شود که او بارها روی آن تأکید داشته است، هر چند به دلیل عدم محبوبیت ترامپ در فرانسه، شاید این حمایت در این شانس را دارد که با نخست‌وزیر فرانسی لوگدارد. از زمانی که نظرسنجی‌ها رشد شتابانک آرای ملانشون را نشان دادند، سیستم، دولت فرانسه و به‌خصوص اظهارات شفاف «فرانسوا اولاند» و همچنین دیگر کاندیدای رقیب در بالای جدول، تمرکز خود را بر خطر قدرت‌گرفتن چپ رادیکال قرار داده و محافل اقتصادی فرانسه و اروپایی نیز از روزهای سیه اقتصاد فرانسه در صورت پیروزی او هشدار دادند.

نگاهی به مواضع ۵ کاندیدای اصلی

ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه دارد، از طرف روشننگران فرانسه «هبری یوپولیست» توصیف می‌شود.

اما برای چپ واقعی در فرانسه که در این دوره از انتخابات با توجه به پراکندگی آرا بیش از همیشه در طول جمهوری پنجم به کاخ الیزه نزدیک شده‌اند، امیدواری‌ها زمانی کمرنگ شد که «بنوا آمون»، نامزد جناح چپ حزب سوسیالیست به پیشنهاد حزب کمونیست جهت ائتلاف با ملانشون جواب نداد. در نظرسنجی‌ها گفته می‌شود بنوا آمون حدود هشت درصد می‌تواند رای کسب کند و به هیچ عنوان امکان رسیدن به دور دوم را نخواهد داشت و به همین دلیل مطبوعات مایل به طیف چپ فرانسه چون اومانیته، لوموند و لیبراسیون متفق‌القول‌اند که اگر ملانشون به دور دوم برسد، مقصر آن را باید آمون دانست. موضوع مهم و قابل اهمیت این برداشت و تحلیل در این نکته‌است که برنامه‌ها و اهداف ملانشون- آمون تقریباً به هم نزدیک است و از یک خاستگاه طبقاتی و اجتماعی ارتقا می‌کنند. هم‌اکنون بزرگ‌ترین سوآلی که هنوز پاسخ داده نشده است و شاید برای فرانسه بتواند یک تجربه جدید به حساب آید، این است که حامیان بنوا آمون که به شکست او باور دارند، آیا در ملانشون لحظه و در پای صندوق رای حاضرند به خاطر پیروزی چپ، یک تصمیم استراتژیک و پراگماتیستی اتخاذ کنند یا در چارچوب سکتاریسم حزبی مسیر رای باطله را در پیش خواهند گرفت.

اما برای چپ واقعی در فرانسه که در این دوره از انتخابات با توجه به پراکندگی آرا بیش از همیشه در طول جمهوری پنجم به کاخ الیزه نزدیک شده‌اند، امیدواری‌ها زمانی کمرنگ شد که «بنوا آمون»، نامزد جناح چپ حزب سوسیالیست به پیشنهاد حزب کمونیست جهت ائتلاف با ملانشون جواب نداد. در نظرسنجی‌ها گفته می‌شود بنوا آمون حدود هشت درصد می‌تواند رای کسب کند و به هیچ عنوان امکان رسیدن به دور دوم را نخواهد داشت و به همین دلیل مطبوعات مایل به طیف چپ فرانسه چون اومانیته، لوموند و لیبراسیون متفق‌القول‌اند که اگر ملانشون به دور دوم برسد، مقصر آن را باید آمون دانست. موضوع مهم و قابل اهمیت این برداشت و تحلیل در این نکته‌است که برنامه‌ها و اهداف ملانشون- آمون تقریباً به هم نزدیک است و از یک خاستگاه طبقاتی و اجتماعی ارتقا می‌کنند. هم‌اکنون بزرگ‌ترین سوآلی که هنوز پاسخ داده نشده است و شاید برای فرانسه بتواند یک تجربه جدید به حساب آید، این است که حامیان بنوا آمون که به شکست او باور دارند، آیا در ملانشون لحظه و در پای صندوق رای حاضرند به خاطر پیروزی چپ، یک تصمیم استراتژیک و پراگماتیستی اتخاذ کنند یا در چارچوب سکتاریسم حزبی مسیر رای باطله را در پیش خواهند گرفت.

نامزد حزب سوسیالیست در این‌دوره از انتخابات فرانسه شد. او که اکنون از داستان‌های رسوایی‌های انتخاباتی در اسمان مانده است، تا ته‌رنش گاه و بی‌گاهی و لبخندی همیشگی در جامعه محافظه‌کار فرانسه از آزادی مارچوانا و اوتانازی صحبت می‌کند. اما نظرسنجی‌ها از کاهش آرای او حکایت دارد. او در میان هوادارانش درباره ماکرون، لوپن و فیون گفته بود: «حزب پول نامزدهای بسیاری در این انتخابات دارد. یکی می‌گوید «پولدار شوید» و دو نفر دیگر می‌گویند «ما را ثروتمند کنید».

ژان‌لوک ملانشون: **مرزهای باز برای مهاجران**

ژان‌لوک ملانشون ۶۵ساله در انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۱۲ مقام چهارم را کسب کرده بود.

او که در سال ۲۰۰۸ از حزب سوسیالیست جدا شد و حزب چپ را پایه‌گذاری کرد، بار دیگر قدم به میدان مبارزات انتخاباتی گذاشته است. او در سال ۲۰۰۹ توانست به پارلمان اروپا راه پیدا کند.

او که پیش‌تر از فدرالیسم اروپایی حمایت می‌کرد، درحال‌حاضر خواستار خروج فرانسه از معاهدات اروپایی است و باور دارد لیبرالیسم اقتصادی اروپا باعث ازدست‌رفتن توان تغییر دموکراتیک شده است. ملانشون همچنین مخالف بستن مرزهای اروپا روی مهاجران بوده و معتقد است فرانسه باید از ناتو خارج شود.

● براساس اعلام وزارت امور خارجه روسیه، سرگنی لاوروف، وزیر خارجه این کشور و رکس تیلرسون، همتای آمریکایی او در گفت‌وگوی تلفنی توافق کردند تا یک کارگروه مشترک در سطح معاونان وزیران خارجه را در آینده نزدیک به منظور یافتن راه‌هایی برای عادی‌سازی روابط دو کشور تشکیل دهند. این دو دیپلمات ارشد روسیه و آمریکا به بحث درباره تحولات سوریه پرداختند و لاوروف از بابت خودداری آمریکا از پذیرفتن پیشنهاد روسیه درباره اعزام کارشناسانی به محل وقوع حمله شیمیایی در ادلب در محل شورای اجرای سازمان منع استفاده از تسلیحات شیمیایی، اظهار تأسف کرد.

در گیری معترضان و پلیس در کلن

● برگزاری کنگره حزب راست افراطی «آلترناتیوو برای آلمان» به تنش در شهر کلن آلمان منجر شد. هزاران نفر از معترضان چپ‌گرا برای اعلام مخالفت خود با این حزب در اطراف محل نشست آنها گرد آمده‌اند و در مواردی با پلیس درگیر شده‌اند. محبوبیت حزب راست افراطی آلترناتیوی برای آلمان، سال گذشته رشد کرد و برخی تصور می‌کردند این حزب ممکن است به یکی از احزاب اصلی بدل شود.

خط‌ونشان ترکیه برای اتحادیه اروپا

● عمر چلیک، وزیر امور اتحادیه اروپای ترکیه اعلام کرد: اگر اتحادیه اروپا پیشنهادهای ارائه‌شده از سوی ما را قبول نکند، ما نیز تعهدات خود را در دریای اژه به جا نمی‌آوریم. او درباره شروط اتحادیه اروپا برای انجام توافق لغو روادید برای شهروندان ترکیه در سفر به کشورهای اروپایی، گفت: ما نمی‌توانیم تغییری در قوانین خود در مباره با تروریسم ایجاد کنیم؛ زیرا این قوانین برای امنیت کشورمان مهم است.

مرگ دستیار ارشد بغدادی

● ارتش آمریکا می‌گوید نیروهای این کشور یک عضو ارشد گروه داعش را در حمله‌ای کماندویی به سوریه کشته‌اند. به گزارش بی‌بی‌سی، آمریکا می‌گوید عبدالرحمان ازبکی که تصور می‌شود اهل ازبکستان بوده، در دستیاران نزدیک ابوبکر بغدادی، رهبر داعش بود. گفته شده او نقشی کلیدی در حمله به یک کلوب شبانه در شب سال نو در استانبول داشته که ۳۹ کشته به جا گذاشت. سخنگوی «فرماندهی مرکزی آمریکا» (سنتکام) در واشنگتن گفت: «عملیات زمینی بود. فکر می‌کنم این تنها چیزی است که می‌توانم درباره آن بگویم».

وضعیت فاجعه‌بار کودکان یمنی

● مریکسل رالاتو، نماینده یونیسف در یمن گفت جنگ علیه یمن بر زندگی کودکان و خانواده‌های یمنی تأثیر گذاشته است. او افزود: در واقع تعداد زیادی از کودکان و درحال‌حاضر ۲.۲ میلیون کودک در کشور از سو،تغذیه رنج می‌برند و ۴۶۰ هزار نفر آنها در مرحله سو-تغذیه حاد و وخیم هستند و وضعیت کنونی واقعا وحشتناک است.

پایبندی آمریکا به توافق بر سر پذیرش پناه‌جو

● مایک پنس، معاون رئیس‌جمهور آمریکا تأیید کرد این کشور به توافق با استرالیا درباره پذیرش پناه‌جویانی که در کمپ‌های این کشور زندگی می‌کنند، پایبند است. به گزارش بی‌بی‌سی، براساس توافقی که در زمان باراک اوباما، رئیس‌جمهور سابق آمریکا با استرالیا صورت گرفت، آمریکا متعهد شد به حدود هزارو ۲۰۰ پناه‌جویی که از استرالیا درخواست اقامت کرده‌اند، اجازه دهد که وارد خاک آمریکا شوند.

اولین سخnrانی اوباما پس از پایان دوره ریاست‌جمهوری

● باراک اوباما، رئیس‌جمهور سابق آمریکا، قرار است اولین سخنرانی‌اش بعد از ترک ریاست‌جمهوری را در جریان دیدار با دانشجویان دانشگاه شیکاگو انجام دهد. اوباما در حالی مجددا در عرصه سیاسی ظاهر می‌شود که دوره چندماه‌های بعد از ترک ریاست‌جمهوری را صرف استراحت و تفریح و برداختن به زندگی شخصی خود کرد.

تکذیب اعزام نیروهای روسی به مرز کره‌شمالی

● مقام‌های نظامی روسیه گزارش درباره اعزام نظامیان این کشور به مرز با کره‌شمالی را تکذیب کردند. به گزارش ایسنا، به نقل از خبرگزاری رویترز، مقام‌های روسیه این گزارش را که به سبب افزایش تنش‌ها در شبه‌جزیره کره اقدام به اعزام سربازان این کشور به مرز روسیه با کره‌شمالی کرده‌اند، تکذیب کردند.